18/09/2021

Της ανακομιδής των Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου εν Πάτμω

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω.

Πριν την έναρξη του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων **μετέφερε τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω,** ευλαβή δωρεά του Αρχιερατικού Επιτρόπου Βεργίνης και προϊσταμένου του πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού Αρχιμ. Ιερεμία Γεωργαλή.

Η ενορία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας **τιμά και πανηγυρίζει ιδιαιτέρως την ιερά μνήμη του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω,** καθώς στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού υπάρχει Παρεκκλήσιο αφιερωμένο στον νέο Άγιο της Εκκλησίας μας. Εξαιτίας όμως των ειδικών περιοριστικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας η Ιερά Πανήγυρις λαμβάνει χώρα στον κυρίως Ναό.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τῶν Πατμίων τό κλέος, Ἐκ-κλη-σίας ἀγλάισμα, καί τῶν μονοτρό-πων ἀλείπτην, τόν σεπτόν Ἀμφι-λό-χιον, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί».

Ἀνταποκρινόμενοι καί ἐμεῖς στήν πρόσκληση τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου τιμοῦμε τήν ἀνακομιδή τῶν λειψάνων ἑνός ἀπό τούς νεωτέρους ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐδῶ, στόν ναό τῶν ἁγίων Κων-σταντίνου καί Ἑλένης, στόν ὁποῖο πρό διετίας τελέσαμε τά θυ-ρα-νοίξια παρεκκλησίου ἐπ᾽ ὀνό-μα-τι τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου, καί στό ὁποῖο θά φυλάσσεται στό ἑξῆς τμῆμα τοῦ ἱεροῦ καί χαριτοβρύτου λειψάνου του πού εἴχαμε τή μεγά-λη εὐλογία νά ὑποδεχθοῦμε μέ πο-λύ σεβασμό καί κατάνυξη πρό ὀλί-γου.

Τιμοῦμε τήν ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἀμ-φιλοχίου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ἑνός ὁσίου πού ἔλαμψε μέ τήν ὁσιότητα τῆς ζωῆς του, πού ἔλαμψε μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ ὁποία ἐνοι-κοῦσε στήν ψυχή του, πού ἔλαμψε μέ τά καλά του ἔργα, μέ τά ὁποῖα εὐεργέτησε τούς ἀνθρώπους, πού ἔλαμψε μέ τή δράση του ὄχι μόνο τήν πνευματική καί τήν ἐκκλη-σια-στική ἀλλά καί τήν ἐθνική.

Καί ἡ δράση του αὐτή ἦταν πολύ σημαντική, γιατί, παρότι ἴσως τό ξεχνοῦμε, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἔζη-σε σέ μία ἐποχή δύσκολη γιά τόν Ἑλληνισμό τῶν Δωδεκανήσων πού ζοῦσε κάτω ἀπό τήν ἰταλική κατο-χή. Καί ἄν οἱ Ἕλληνες ξεσηκώ-θη-καν στίς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 γιά νά ἀποτρέψουν τήν ἐπίθεση τῶν Ἰταλῶν καί τήν κατάκτηση τῆς χώρας μας, οἱ Ἕλληνες στά Δω-δεκάνησα βίωναν

ἀπό χρόνια τήν ἰταλική κυριαρχία στόν τόπο τους. Ἔνιωθαν καί ζοῦσαν τήν πίεση τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας γιά νά ἀφελληνίσει τόν πληθυσμό τῶν Δωδεκανήσων, ἀπαγορεύοντας καί τή διδασκαλία ἀκόμη τῆς ἑλληνι-κῆς γλώσσας, ἔτσι ὥστε οἱ Δωδε-κα-νήσιοι νά χάσουν τήν ἐθνική τους συνείδηση, νά ἐξιταλισθοῦν καί νά ὑπαχθοῦν ἐν τέλει καί στή δικαιο-δοσία τοῦ πάπα.

Ζοῦσαν, δηλαδή, κάτω ἀπό συν-θῆ-κες παρόμοιες μέ αὐτές πού ζοῦ-σαν οἱ πατέρες μας στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, καί ὑπέμεναν καί αὐτοί καί διώξεις καί ἐξορίες ἀπό τούς Ἰταλούς κατακτητές, πού μέ κάθε τρόπο προσπαθοῦσαν νά ἐπι-βάλουν τήν κυριαρχία τους. Ἀλλά, ὅπως στά δύσκολα χρόνια τῆς τουρ-κικῆς σκλαβιᾶς ὁ Ἑλληνισμός μπόρεσε νά διατηρήσει καί τήν πίστη του καί τή γλώσσα του καί τήν ἐθνική του συνείδηση μέ τή συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας καί μέ τίς θυσίες τῶν ἱερέων καί τῶν ἐπισκόπων της, ἔτσι καί στά χρόνια τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς τῶν Δωδε-κα-νήσων τό Οἰκουμενικό μας Πα-τρι-αρ-χεῖο μέ τούς ἱερεῖς καί τούς ἐπι-σκόπους του κράτησε ὄρθιο τόν Ἑλ-ληνισμό.

Καί στό ἔργο αὐτό πρωτοπόρος ἦταν ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος πού τι-μοῦ-με σήμερα. Τό ἔργο πού προσέ-φερε ἦταν τεράστιο, γιατί χάρη σέ αὐτόν ἀναβίωσε στά νησιά μας τό κρυφό σχολειό, στό ὁποῖο διδα-σκόταν τά παιδιά μαζί μέ τήν Ὀρθόδοξη πίστη καί τήν ἑλληνική γλώσσα, μέ τήν καθοδήγηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἱδρύσει στήν Πάτμο καί τή γυναικεία Μονή τοῦ Εὐαγγε-λισμοῦ, Μητρός τοῦ Ἠγαπημένου, μέ πνευματικά του τέκνα, ψυχές ἀφοσιωμένες, καί πρίν ἀκόμη γί-νουν μοναχές, στόν Χριστό καί στήν πατρίδα.

Γιά τήν ἐθνική καί πνευματική του δράση ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἀπ-ομακρύνθηκε ἀπό τήν ἡγουμενία τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί μάλιστα ἐξορίσθηκε. Ὅμως δέν φοβήθηκε, δέν παραιτή-θη-κε, ἀλλά δέχθηκε τήν ἐξορία ὡς μία δωρεά τοῦ Θεοῦ καί μία πα-ρό-τρυνση γιά νά ἐργασθεῖ ἀκόμη πε-ρισσότερο γιά τήν ἐνίσχυση τῶν ἀνθρώπων καί γιά τήν πατρίδα. Καί ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε περισσότερη χάρη καί περισσότερη εὐλογία, ὥστε τό ἔργο του ἁγίου Ἀμφιλο-χίου, τόσο τό ἐθνικό, ὅσο καί τό πνευματικό καί τό φιλανθρωπικό καί τό ἱεραποστολικό, νά ἐπεκτα-θεῖ καί νά συνεχισθεῖ καί μετά τήν ἀπελευθέρωση τῶν Δωδεκανήσων ἀπό τούς Ἰταλούς καί τήν ἕνωσή τους μέ τήν Ἑλλάδα, πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, τήν ἀνακομιδή τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ νέου αὐτοῦ καί μεγάλου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἀμ-φιλοχίου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ἰδιαιτέρως φέτος πού τιμοῦμε τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλ-ληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἄς τι-μή-σουμε μαζί μέ τήν ἁγιότητα τοῦ βίου του, πού ἐνέπνευσε χιλιάδες ἀνθρώπους καί τούς καθοδήγησε στήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί μαζί μέ τήν προσφορά του στήν Ἐκκλησία καί τήν προσφορά του στόν Ἑλλη-νισμό, μέ τήν ὁποία ἐπαναβε-βαί-ωσε τόν ἄρρηκτο σύνδεσμο τῆς Ἐκ-κλησία μας μέ τήν πατρίδα μας, ἀλλά καί τή διαρκῆ θυσιαστική προσφορά τῶν κληρικῶν μας στό Ἔθνος καί τήν πατρίδα μας, τήν ὁποία πολλοί θέλουν νά ξεχνοῦν καί νά ὑποτιμοῦν.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε ἀπό τό παρά-δειγμα τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου καί ἄς προσπαθήσουμε νά μιμηθοῦμε καί τήν ἀγάπη του πρός τόν Χριστό ἀλλά καί τήν ἀγάπη του γιά τήν πατρίδα, γιατί αὐτά τά δύο εἶναι ἀλληλένδετα.

Καί ὅπως ἐλευθε-ρώ-θηκε τό Ἔθνος μας πρίν ἀπό 200 χρόνια ἀπό τόν τουρκικό ζυγό μέ τήν πί-στη στόν Θεό, ἔτσι θά μπο-ρέσει καί σήμερα νά ἀνταπεξέλθει σέ ὅλες τίς δυσκολίες καί σέ ὅλα τά προ-βλήματα καί τούς κινδύνους πού ἀντιμετωπίζει, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά δια-τηροῦμε ζωντανή τήν πίστη μας στόν Χριστό καί νά ἀγωνιζόμεθα γιά νά ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή ὡς πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τήν ἔζησε καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος καί μάλιστα σέ δύσκολα χρόνια. Τά χρόνια μας εἶναι δύσκολα βέβαια, μέ πολλούς πειρασμούς, ἰδιαίτερα τελευταῖα μέ τόν κορωνοϊό, ἀλλά γιά φανταστεῖτε νά μήν ζούσαμε ἐλεύθεροι, νά μήν ἀναπνέαμε ἐλεύθερα καί νά εἴχαμε ὅλες αὐτές τίς δυσκολίες πού ζοῦσαν οἱ προπάτορές μας εἴτε στή Μικρά Ἀσία εἴτε στήν Ἑλλάδα εἴτε στά Δωδεκάνησα. Δέν μποροῦμε νά τό συνειδητοποιήσουμε γιατί δέν τό ζήσαμε, γι᾽αὐτό θέλει πολλή ἀγάπη γιά τόν Θεό ἀλλά καί γιά τήν πατρίδα μέ τή βοήθεια καί τίς εὐχές τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK